

Dante

D-nei A. V. GH.

Sonete din: Vita nuova

I.

O voi, che per la via d'Amor passate,

*O voi, cari pe calea Dragostei mergeți,
Opriti-vă din drum și vedeți
De este vre-o durere, mai mare ca a mea:
Rugându-vă, numai de vreți, a m'auzi
C'apoi să puteți singuri a vă închipui
De nu și-a făcut cuib în mine, durerea.
Amorul, nu pentru valoarea mea
Dar mânat numai de nobleța sa,
Făcù a mea viață atât de dulce și duiosă
C'adesea, în dosu-mi, unui au șoptit:
A! Dar pentru care a-l său merit
Acesta are o inimă atât de voioasă.
Acum însă pierdut-am curajul ce-l aveam
In dar, dela tezaurul de dragoste, ce adoram.
Și rămas-am atâta de sărac
Că nu 'ndrănesc măcar, de vorbă ca să-mi fac.
Și mă conduc acuma întocmai ca aceia
Ce de rușine își ascund lipsa lor,
Că arătându-mă vesel în fața tuturor,
In inima mea însă, amarnic plâng și mor.*

II.

Tutti li miei pensier parlan d'amore.

*A mele gânduri toate, de dragoste-mi vorbesc,
Dar au în ele atâta deosebire
Că unele-mi arată a sa puternică fire,
Pe când altele îmi spun, de ea să mă feresc.
Unele îmi aduc ale speranței plăceri,
Iar altele mă fac să plâng neîntrerupt,
Și numai atât se înțeleg, când milă au cerut
Temându-se că 'n suflet am dureri.
Și nu știu încotro să 'ndrept a mea gândire,
Aș vrea să vorbesc, și nu știu ce să zic.
Rătăcit 's în mreaja dragostei, și nu știu ce să fac,
Și de-aș vrea cu toate a mele gânduri să mă 'mpac
Ar trebui să chem în ajutor, pe a-l meu inamic:
Neîndurata Milă, să mă ia sub a ei ocrotire.*

A. Vasulescu.